

Bortom timmar och veckor - att bo tillsammans med och ge omsorg till ett vuxet barn som varken arbetar eller studerar

Abstract

Malin Ljungberg, Institutionen för socialt arbete, Stockholms universitet

I forskning om anhörigomsorg och inom det sociala arbetets praktik bedöms ofta tid i omsorg som en indikator på dess upplevda negativa konsekvenser. Med utgångspunkt i en misslyckad tidsmätningstudie och en tidigare intervjustudie visar forskning att föräldrar till vuxna autistiska barn som varken arbetar eller studerar (UVAS), utmanar dessa utgångspunkter.

För att utforska hur föräldrar med levd erfarenhet av att bo ihop med ett vuxet autistiskt barn som varken arbetar eller studeras förstår och problematiserar relationen mellan tid och omsorg genomfördes tre digitala fokusgrupper (n=11). Materialet analyserades utifrån det analytiska ramverket *crip-tid* (Kafer, 2013).

Resultaten visade hur föräldrarna i fokusgrupperna beskrev ett omfattande omsorgsarbete mot ett välfärdssystem som utgick ifrån normer om linjär tid, men som upplevdes som 'byråkratisk väntetid', cirkulär och oproduktiv. För att kompensera för det otillräckliga formella stödet gav de omsorg som på gick i utsträckta perioder som handlade om att förbereda, förhindra och förutse oförutsägbara skeenden i vardagen. Ett omsorgsarbete som var svårt att kvantifiera på grund av sin utsträckthet och normaliserade karaktär. Föräldrarna beskrev hur de förhandlade kring idéer och samhällsliga krav på funktionsfullkomlighet, normer om produktion och linjär utveckling över livsloppet. De utmanade tankar om linjär tid och förhållandet till produktion genom att visa på alternativa temporaliteter som skapas av frånvaron av stöd och omsorgen som gavs i dess ställe. Deras erfarenheter skapade en misstro till välfärdssystemet, en rädsla för framtiden för både deras egna barn och andras.

Denna studie visar på behovet av en breddad syn på både tid, funktionsförmåga och omsorg, där det sociala arbetets utgångspunkter i linjär tid, både som bedömningsinstrument och praktik behöver kritiskt ifrågasättas för att bättre passa den levda erfarenheten hos målgruppen.